

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ
TỪ-BI BÁC-ÁI CÔNG-BÌNH



Thánh Ngôn
Đức Điều Trì Kim Mẫu

Lòng Từ Mẫu...

.....
QUYỂN IV
.....



THÁNH GIÁO SƯ TẬP 2022
hai • không • hai • hai

Ebook được làm theo ấn-bản do **CỘNG-ĐỒNG CAO-ĐÀI-GIÁO VIỆT-NAM TẠI CỘNG-HÒA LIÊN-BAN ĐỨC** ấn-tổng 1989. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi email vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Chân thành tri ơn Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, đánh máy, in ấn ngõ hầu Giáo-Lý Đại-Đạo được phổ truyền rộng rãi, cùng lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 13/04/2022

Tâm Nguyễn

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

Lòng Từ Mẫu...

QUYỂN IV

MỤC LỤC

01. ĐỨC HY-SINH
*THÁNH THẮT BÌNH HÒA, TÝ THỜI RẪM RẠNG 16 THÁNG 8 CANH TUẤT
(15/9/1970)7*
02. HUẤN-TỪ KIM-MẪU TRƯỚC THÊM NĂM MỚI (TÂN HỢI)
NGỌC MINH ĐÀI, TUẤT THỜI MỪNG 1 THÁNG GIÊNG TÂN HỢI (27/1/1971)12
03. HÒA ĐỒNG CÙNG ĐẠI THỂ
*DIẾU-TRÌ BỬU ĐIỆN NAM-THÀNH THÁNH-THẮT, TUẤT THỜI 25 THÁNG 5
TÂN HỢI (17/7/1971).16*
04. HỢP ĐOÀN HƯỚNG ĐẠO
*DIẾU-TRÌ BỬU ĐIỆN NAM THÀNH THÁNH THẮT, TUẤT THỜI RẪM THÁNG 6
TÂN HỢI (5/8/1971)23*
05. LẬP CÔNG BỒI ĐỨC
VẠN QUỐC TỰ, TUẤT THỜI MỪNG 8 THÁNG 3 NHÂM TÝ (21/4/1971)32
06. ĐỜI ĐẠO SONG TU
THÁNH THẮT BÌNH HÒA, TUẤT THỜI RẪM THÁNG 8 NHÂM TÝ (22/9/1972) . . .38
07. CÙNG CHUNG LỐI TIẾN
THÁNH THẮT BÌNH HOA, NGỌ THỜI 24 THÁNG 8 NHÂM TÝ (1/10/1972) 42
08. THẾ ĐẠO TÌNH ĐỜI
*CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, TUẤT THỜI 26 THÁNG CHẠP NHÂM TÝ
(29/1/1973)47*

GIỚI THIỆU

I BOOK DẠNG PDF “**THÁNH NGÔN ĐỨC ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU – LÒNG TỪ MẪU**” LÀ KẾT TẬP TỔNG hợp các bài Huấn Từ giảng dạy Đạo lý của **Đức Điều-Trì Kim-Mẫu Vô-Cực Đại Từ-Tôn** trong nhiều đàn cơ khác nhau do Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức ấn hành, mà chúng tôi may duyên có được. Chúng tôi xin được bày tỏ lòng biết ơn sâu xa của chúng tôi đối với chư vị Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức đã dày công sưu tập những bài giảng Đạo quý giá này để lại di sản Giáo Lý vô giá cho nhiều thế hệ tiếp nối mai hậu.

Để thuận tiện trong việc gửi điện thư (email), phổ biến trên website, hay in ấn bởi dùng các máy in cá nhân nên chúng tôi chia ebook ra làm 7 tập, từ **I** đến **VII** và được phổ biến trên website ghi ở cuối trang dưới đây.

Chúng tôi nhận biết, dầu đã cẩn thận trong khi đánh máy cùng đọc đi đọc lại để sửa chữa sai lầm, rất có thể vẫn còn một vài sai sót, khiếm khuyết mà chúng tôi chưa phát hiện, vì thế nếu chư Đạo Hữu, Đạo Tâm khi xem thấy được những sơ sót, lỗi lầm, hoặc có được những bài mà không có trên tập sách này xin vui lòng chia sẻ. Mọi góp ý xây dựng xin gửi điện thư vào địa chỉ sau đây: tamnguyen351@live.com Khi nhận được bài bổ túc hay ý kiến, chúng tôi sẽ cố gắng chỉnh sửa, hiệu đính, cập nhật để trong tương lai chúng ta có được một quyển sách đầy đủ, trọn vẹn và hoàn hảo, thành thật tri ơn.

Trân trọng,

California, 13/04/2022

Tâm Nguyên

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

01. ĐỨC HY-SINH

*THÁNH THẮT BÌNH HÒA, Tý thời Rằm rạng 16 tháng 8
Canh Tuất (15/9/1970)*

MẸ LINH HỒN CÁC CON!

THI

*DIÊU vọng con thơ Mẹ cảm hoài,
TRÌ tâm nào ngại cõi trần ai,
KIM bằng nhân loại chung phạm thất,
MẪU tử Thiêng-Liêng hiệp Bửu Đài,
VÔ dục vô tư về cõi cả,
CỰC hành cực chí vượt sông dài,
TỪ ân muôn thuở lời muôn thuở,
TÔN trọng cùng nhau một chẳng hai.*

Mẹ mừng chung các con nam nữ.

Một lần nữa, Mẹ xuống với các con giờ nầy để ban ơn và huấn tử cho các con sau những giờ mệt nhọc, sau những ngày tháng bận lo vì nhiệm vụ.

THI

*Con ôi! Mẹ lại đến đêm nay,
Trong cả lòng con cả đó đây,
Từng nhịp thời gian đi chẳng đợi,
Bên bồi bên lở luật với đây.*

Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa, tịnh tâm lắng nghe lời Mẹ.

Nầy các con! Trải qua những năm rồi, công lao hành

Đạo của các con đã đóng góp vào sứ mạng phụng sự Đạo đời. Tuy chưa gây thành sức mạnh hoàn toàn đủ để thay đổi cuộc diện đau thương, nhưng cũng cố gắng thể hiện tinh thần của người con hiếu thảo đối với Mẹ hiền. Vậy cứ tinh thần ấy mà tiến thêm nghe các con!

Hỡi các con nữ phái! Mẹ hằng mong mỗi các con đồng đi với nhau trên cùng một con đường và không quên nhau khi hoạn đồ trơn trượt, không bỏ nhau khi lỡ bước sai đường, đưa khôn ngoan dắt dìu đứa khờ dại để cùng tới nơi cố định. **Nếu các con đã cởi ra mảnh áo vị ngã, để mặc vào manh áo vị tha, nói đúng hơn, chiếc áo của sáng suốt, của công bình thì các con sẽ thấy rõ sự tương hệ giữa con và người, giữa con người và Đấng Chí-Tôn.**

Những mảnh choàng trí thức, những lớp áo cao sang không đủ làm cho các con tự tôn, tự mãn đối với người hạ tiện, vì nó không phải là cái che chở miên viễn cho con may mắn được mang mặc vào mình.

Các con đừng mặc cảm, đừng thấy con nghèo con dốt mà không làm được việc Đạo, đắc được lý Đạo rồi đâm ra hờ hững, buông trôi, cũng đừng nghĩ rằng con giàu sang, con thông thái mà làm nên việc Đạo, ngộ được lý Đạo, rồi hờ hênh tự mãn, rốt cuộc các con không hiểu, không làm được chi cả, trái lại, rất thương hại vô cùng.

Kìa những Huệ Năng, những Jesus, những Thị Kính, nếu đã tự ti mặc cảm, thiếu đức tinh tấn giác ngộ thì hơn loại có cần biết chi tới những hạng tiểu phu, những hàn dân giả xa xưa ấy. Và những Thích Ca, những Lão Tử, những Diệu Thiện, nếu đã tự tôn tự đắc, không tâm tu học Đạo hạ mình luôn luôn, thì nhân loại có cần biết chi tới những ông quan, những vị hoàng tử xa xưa ấy.

Hiểu được như vậy, các con mới giải thoát được những gì mặc cảm ngăn chận đường tiến hóa về ngôi vị cũ của mình ngõ hầu tận dụng đức hy sinh độ đời tế chúng.

Hỡi các con nữ phái! Nói đến đức hy sinh, Mẹ tưởng nó đã trở thành một định luật, một định luật mà tất cả vạn vật dưới Trời này đều phải chung chịu, từ loài cao nhất là loài người, đến loài thấp nhất là thảo mộc, cũng không tránh khỏi, nhưng sự hy sinh có đúng đường đúng lúc hay không, có giá trị cao cả hay không là do cách sử dụng của các con, vì hết thảy những chuyện thế gian đều có bề mặt, trái, như cái dao có hai sóng, nếu khéo léo thì ích lợi, bằng vụng về thì tai hại.

Mẹ nhìn thấy trong các con, con nào cũng có đức hy sinh. Sự yên vui êm ấm gia đình là do bàn tay hiền hậu hy sinh một cách âm thầm, cay đắng mà được. Nay bước chân vào xã hội, vào Đại-Đạo, các con cũng nên dùng đức hy sinh đó bằng tất cả tâm thành để xã hội thêm phần hạnh phúc, để Đại-Đạo thêm phần mở mang.

Vì muốn hoán cải một xã hội như loài đông đảo, các con hãy bắt đầu ngay bản thân tự thể của chính các con. Còn việc phân tách thế nào là hy sinh đúng chỗ hay không đúng chỗ, Mẹ để mỗi con tự hiểu lấy hay hơn.

THI

*Hy sinh con mới được tôn sinh,
Muôn một tâm tư kén dặt thành,
Nếu chẳng đem thân vì đại nghĩa,
Thì đừng chôn lấp dưới hư dinh.*

Cứ làm theo hoài bảo của Mẹ các con! Kết quả ra

sao con phân vân chi cho mệt. Cứ tận tụy xây dựng cho hiện tại một nền tảng vững chắc đi, các con sẽ thấy kết quả không ngờ đến.

BÀI

*Thu qua trái mấy ngàn Thu,
Con vui trong khổ, con cười trong đau.*

*Một cơn gió xuyên xao lòng trẻ,
Những tàng cây xen kẻ lưng nhau,
Lá vàng dù phải tiêu hao,
Cội tươi rể chắc làm sao quai quắn.*

*Mùa gặt hái con ăn no dạ,
Để tới hồi tàn tạ lạnh lòng,
Hột nảy dành lại sang Xuân,
Cuộc giống gieo giống Hạ nhuần móc mưa.*

*Giống nào lép con chừa nó lại,
Lựa rặt ròn những trái tốt lành,
Đừng cho sâu đục chuột phan,*
Mới lên chồi đẹp tươi xanh Thiên thời.

*Hôm sớm hấp khí Trời chất đất,
Phòng những khi gió Bắc mưa Nam,
Đồng đều vun tưới cho kham,
Đệt đèo chớ nhỏ e cam lỗi lầm,*

*Nay tính lại bốn lăm năm có,
Vườn Đạo màu bóng tỏ thưởng hoa,
Biết chẳng hương vị mặn mà,
Nhốt trong khóm cỏ chòm hoa u huyền.*

*Hỡi nữ nhi con hiền của Mẹ!
Mảnh thân này san sẻ cho nhau,*

Sóng trên bảy đập ba đào,
Nương thuyền Bác-Nhã cùng nhau tới bờ.

Sự tiểu tiết thờ ơ gạt bỏ,
Đại cuộc lo gần bó thêm hơn,
Nữ nhi bình thản tâm hồn,
Nghiep trên phó mặc đừng hờn dỗi chi.

Canh trâu Mẹ cũng vì con trẻ,
Hội thường tiến bước lạ từ đây,
Trung-Thu trong những giờ này,
Sẵn sàng con nhận ân dầy bố ban.

THĂNG

02. HUẤN-TỬ KIM-MẪU TRƯỚC THÊM NĂM MỚI (TÂN HỢI)

NGỌC MINH ĐÀI, Tuất thời mừng 1 tháng Giêng Tân Hợi (27/1/1971)



MẸ LINH HỒN CÁC CON!

DIÊU vọng hồng trần mấy độ Xuân,
TRÌ tâm hương Thượng Mẹ vui mừng,
KIM thân năm mới con bồi bổ,
MẪU hệ ngày xưa trẻ định phần.
VÔ thủy nguyên sinh gồm Vũ Trụ,
CỰC chung bốn thể khắp nhưn quân,
TỬ khi những Hạ Thu Đông mãn,
TÔN một mùa qua vạn đại ân.

Mẹ mừng các con đấng đấng nam nữ đàn tiên.

Trước điện trần gian, Mẹ hạ điển ngày Xuân ban ân lành các trẻ. Mẹ miễn lễ, các con đồng tịnh tọa lắng nghe Mẹ tỏ đôi hàng.

Con ôi! Mỗi lần Xuân đến là mỗi lần niềm hy vọng của Mẹ trông vào các con, vào vai tuồng hành hóa của các con nơi trần gian ảo ảnh. Các con cứ vui hưởng những ngày Xuân còn lại đi, để rồi tiếp tục hướng về chân Mẹ, và nhớ là trong lúc các con hỉ hạ với Trời Xuân, thì ở những nơi nào đó, ở những thế giới nào đó đang có những người, những loài không hưởng được mùa Xuân ngoài sự đau khổ dày vò.

Các con tạm vui với ngày Xuân thế sự để quên những nỗi khổ, những điều lao nhọc của mình, bên cạnh các

con lo vun bồi lòng Xuân muôn thuở để sống dài với không gian vô tận trong lý Đạo miên trường.

Các con ôi! Như các con đã hiểu —Mùa Xuân là một mùa trong bốn mùa ứng với lý Đạo, là nó ở vào Đạo Kiến. Đức của nó là Đức Nguyên. Nguyên là khởi đầu, là nơi phát xuất sự sinh tồn cho muôn loài vạn vật. Vậy thì các con hưởng Xuân, vui Xuân, chúc Xuân, không cứ là mùa Xuân ngắn ngủi hạn định như cánh hoa Mai kia, mà để nhắc nhở kêu gọi cho các con một tấm lòng Xuân trường cửu của đạo lý, của Đức Nguyên trong bốn Đức, của một mùa trong bốn mùa.

Mùa Xuân chỉ cho sự phát sinh sức sống cho vạn loài, không giới hạn, không đóng khung vào một hoàn cảnh, vào một thời gian nào, vì Đạo theo Đức Nguyên là thể hiện được lòng Trời, thương yêu dưỡng dục chan hòa mọi kẻ mọi nơi, không riêng tư, không cá biệt, làm cho thiên hạ nên, mọi người được yên ổn mà không thấy mình là kẻ tạo nhân hay ân nhân của trong thiên hạ.

Các con là những sứ mạng mà Mẹ đã phó giao từ những Xuân rồi. Hãy thể theo mùa Xuân vĩnh cửu của Đức Nguyên ấy mà hành Đạo độ đời. Các con xem mình là mùa Xuân, là Đạo chan hòa khắp cả thế nhân mà không còn thấy có mình nữa. Làm nên trong Đạo Lý là thiên hạ nhờ Đạo lý được đi đúng thời tiết nhịp nhàng Tạo Hóa chớ không phải là con nữa.

Mẹ nhìn thấy mỗi con, con nào cũng vậy, hễ cứ Tết đến Xuân về là đầu tắt mặt tối lo mọi cách để trang điểm cho mùa Xuân, đem hết sức mình để cung phụng cho ngày Xuân, dù các con không đủ phương tiện cũng gắng gượng lo tròn để được như thiên hạ. Chi vậy con?

Trong khi đó, các con đã quên mất ở mình một Trời Xuân cao cả bên còn trong thời gian và hằng hữu.

Đó là Đức Nguyên của Đạo Kiến, đó là thật sự của mùa Xuân bất tận,

THI

*Đạo là như vậy đó con ôi!
Vui với lòng con với lẽ Trời,
Từng nhịp hơi đưa từng nhịp sống,
Dung hòa Vũ-Trụ chẳng riêng nơi.*

Ngày Xuân Mẹ muốn nhân đó để khuyên tất cả các con Nữ Phái nên kết đoàn nhau cùng chị em lại chặt chẽ thêm hơn. Từ những đoàn thể nhỏ đến những đoàn thể lớn ở các nơi Thánh Thất, Thánh Tịnh, Cơ Quan, các Hội Thánh, đều cần kết hợp lại để ứng phó với hoàn cảnh thế gian trong những ngày sắp đến. Được như vậy, Đại-Đạo mới nói lên được tiếng nói trung thực của mình và hoài bảo của Mẹ trao cho các con mới được thực hiện toàn vẹn. Các con cứ quyết định thi hành lời Mẹ dạy đi! Khi mà các con kết hợp được một Đoàn Nữ Đạo duy nhất rồi, chừng ấy các con cứ mở cuộc Đại Hội để qui định danh từ cho chung các con Nữ Phái. Việc các con làm, nếu tiến thủ được, Mẹ sẽ hộ trì nâng đỡ cho.

Các con ôi! Trong sứ mạng mà các con đang thi hành không phải là phương tiện để các con mưu cầu danh vọng riêng mình đâu. Con đừng nên nghĩ như vậy, mà nó rất quan trọng vô cùng. Chính vì sự quan trọng ấy mà Mẹ hằng tâm nhắc nhở luôn luôn.

Đến nay, nhìn lại công cuộc Nữ Phái, Mẹ rất khen ngợi nhiệt tình hành Đạo của các con, nhưng vẫn chưa

hoàn bị vì còn những mối dị đồng. Mẹ thấy những đứa có đầy đủ phương tiện vật chất thì lại cảm chùng với nhiệm vụ Đạo để gây thêm sự nghiệp của đời, còn những đứa thật sự hiến dâng cho Đạo thì lại trở ngại vì không có phương tiện hỗ trợ tinh thần. Thật là một đàng thì thái quá, một đàng thì bất cập. Các con liệu lượng dung hòa. **Các con không thể nào vừa làm tôi cho vật chất ma vương, vừa làm tôi cho Đấng Thượng-Đế.** Quyền pháp vô cùng, trong hai đường, các con đã chọn một, và **con đường duy nhất đó là con đường chánh phải đi, phải tới và phải làm bằng tất cả chân tình.** Còn sự nghiệp vật chất chỉ là hậu thuẫn để giúp công cuộc ấy mà thôi.

Đêm Xuân nầy Mẹ để mấy lời, các con ghi nhớ mà tiến thủ.

*Ở trần con hãy lo tu,
 Đi tìm chơn lý ám mù phá tan,
 Quang minh kìa một con đàng,
 Ngày Xuân dọn dẹp huy hoàng tâm trung.
 Ngại chi thiên lý nan trùng,
 Con ôi có Mẹ hộ cùng cho con.
 Tam ngưng Mẹ gác ngòi son,
 Trở về Diêu Cảnh mỗi mòn chờ tin.
 Giả từ các trẻ đàn tiên,
 Trở về Điện Ngọc điển Thiên Mẹ hồi.*

03. HÒA ĐỒNG CÙNG ĐẠI THỂ

DIÊU-TRÌ BỬU ĐIỆN NAM-THÀNH THÁNH-THẮT, Tuất thời 25 tháng
5 Tân Hợi (17/7/1971)

THI

VÔ-CỰC vô phương tỏ lý mâu,
TỪ-TÔN thị hiện khắp Năm Châu,
DIÊU-TRÌ vọng Nguyệt hoài nhân thế,
KIM-MẪU y vân điệp Ngọc Lâu.
Sứ mạng có gì cơn khổ nạn,
Lệ ngôn được bởi cuộc thương đau,
Này con có nhớ điều tâm niệm,
Nhiều cõi cùng chung đứng một bầu.

MẸ MỪNG CHUNG CÁC CON ÁI NỮ HIỆN DIỆN ĐÀN
TIỀN TRƯỚC NGÔI DIÊU-TRÌ BỬU ĐIỆN. MẸ RẤT
hài lòng mà nhìn thấy sự có mặt đông đủ của các con
khắp nơi về đây để hầu lịnh.

Các con! Với tinh thần nhứt trí của các con hôm
nay. Mẹ đến để đôi lời cùng các con tất cả. Vậy Mẹ ban
ân các con tịnh tọa lắng nghe Mẹ tỏ bày.

THI

Lòng thành chờ đợi các con hiền,
Mẹ đến trần gian bởi điển thiêng,
Nhấn nhủ cho con lời thiết thạch,
Ghi vào dạ trẻ chẳng hề quên.

Hỡi các con Nữ Phái trong Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ!
Hiện hữu các con là những cánh chim sứ mạng

khắp bốn phương rải rác trong mọi địa vực trần gian lo bẽ húng khởi niềm tin an vui cho thế cuộc. Các con lại nghe theo tiếng gọi Thiên-Liêng bay về đây, về đây với một tấm lòng thành tha thiết với tiền đồ Đại-Đạo, với vận mệnh của cuộc đời đang đau khổ. Mỗi con là mỗi tâm hồn, mỗi đoàn thể của các con là mỗi hệ thống ý thức, nhưng trong lúc xích lại gần nhau, ngồi bên nhau, càng gần càng tốt, không quản chi sự chật vật xác thân, tức là các con đã hiệp một tinh thần cùng nhau rồi vậy. Do đó, Mẹ nhân dịp này để nói lên sứ mạng độ đời duy nhất trong mọi chiều hướng khác nhau, dù chỉ khác nhau về danh từ.

Hỡi các con Nữ Phái! Các con đã sống trong đại gia đình Đại-Đạo hay đại gia đình nơn loại, thì mỗi con, mỗi tập thể con cũng được quyền tạo phương tiện tinh thần phụng sự bằng phương cách khác nhau. Đó là điều phong tục của gia đình, mà đó cũng là điều kiện mà Mẹ đã đặt để an bày nhưng hiểm vì các con chưa thông cảm được vai trò riêng biệt ấy trong một mạch sống đại đồng rồi phân tâm thành kiến, tự tách mình ra ngoài nguồn sống vĩ đại ấy, đến nỗi quên rằng mình đã đang sống trong sự đùm bọc che chở của bực Tổ Tiên cha mẹ. Cũng vì tình trạng ấy nên nhiều lần Mẹ nhắc nhở luôn cho các con ghi lòng tạc dạ.

Con ôi! Kia là trùng dương, kia là bể cả, màu nước thiên thanh đang chập chùng trắng xóa không chút cấu cặn bởi bùn nơ. Các con là sông hồ, là vũng lạch, các con có nghe chẳng những đợt sóng trùng dương đang reo đùa, đang nhảy múa giữa vòm Trời bao la của vũ trụ để chờ đón các con xuôi mình ra để đổi lấy dòng nước thiên thanh xanh biếc.

Trần ai! Các con sao khỏi những dan díu trần ai. Chỉ các con tự quay về nhìn tận mặt nước cõi lòng, nhìn tận đáy sâu của tâm trung, thì các con mới thấy những cặn bã, những bọt nhờn u-mờ trong con mà vươn mình lên tìm đại dương để thay đổi tâm hồn. Nếu tự thể các con không muốn ngăn bờ đắp đê giam nhốt khối nước muôn thuở của mình để có những cơn hạn hán làm khô cạn, những giọt nước mưa rơi trên đất ruộng chảy xuống sông mang theo bùn nhờn, thì ít nữa các con cũng không để cho ai ngăn bờ đắp lũy làm bế tắt nguồn sông của các con trong thời gian chờ đợi phương tiện thi hành.

Nói như vậy không có nghĩa bảo các con, nào sông, nào lạch, nào ao, nào hồ đều dẫn về biển cả và không bao giờ trở lại để an cái bổn phận của mình, phận của mình (*của con*) là một con người, là một sứ mạng thể Thiên hành Đạo. Nếu buộc các con phải đồng nhút xáp nhập vào đại dương, không còn là ao, là hồ, là chi chi nữa, thì con người sẽ sống với ai và nhờ ai? Họ sẽ bơ vơ lạc lõng trước mệnh mông của trùng dương bạo lực chẳng?

Đó là điều kiện để các con ý thức được sự nhút vật lưỡng tiện, nghĩa là toàn thể các con không bao giờ phải tách rời để giam mình trong vỏ ốc cá thể muôn năm, vì con là một thành phần của nguyên lý tương đối ở thế gian.

Các con ôi! Mẹ muốn bảo ngay với các con rằng tất cả các con là những người sứ mạng đồng thể với nhau do Mẹ phó giao từ thuở, nhưng trên hoạn đồ thế sự, trên bước tu tiến độ đời, các con đều có đường hướng tiêu tiết riêng, và cái riêng đó không đáng kể làm cho các con xa lìa nguyên bổn chung, hay nếu cần, các con có thể cùng nhau cởi bỏ những sắc thái ấy để trở về một đại thể hòa đồng ngõ hầu đáp ứng mỗi nhu cầu nhơn loại đang đòi

hỏi bởi những chia rẽ trầm trọng về tinh thần, về ý thức giữa nhau. Dĩ nhiên là cái sứ mạng, là người được Mẹ dạy dỗ sẽ am tường hoàn cảnh ấy hơn ai hết.

Như vậy, không vì lý do gì để các con mãi đi trong vòng lẩn quẩn, những hình thức danh từ bên ngoài che mờ đôi huệ nhãn của các con.

Cuộc đời sanh chúng đang đau khổ về tâm, thân nhiều lắm rồi đó con! Tưởng Mẹ chẳng phải nhắc lại làm chi, **các con là hiện thân của Mẹ, dù lớn dù nhỏ, dù ở đây hay ở đâu, dù đoàn thể này hay đoàn thể khác đi nữa, chỉ với mục đích là đem tình thương Vô-Cực gắn liền mọi đổ vỡ tâm hồn cho sanh chúng lân nhân.**

Trong lúc đó, **tự các con là bản chất thuần thành của keo sơn, tình thương Đại-Đạo** rồi, còn nói chi đến những phân hóa nội tình, phải không các trẻ? Ấy là Mẹ muốn cho các con thực tế hơn để không phải cứ ăn bánh vẽ mãi mà phát chán, để khỏi phải nhìn tay mà ngỡ rằng Trăng, khỏi phải thấy những ước lệ qui điều mà ngỡ rằng mình đang đạt Đạo.

Khó lắm các con ơi! Nhưng đừng vì cái khó đó mà lơì lòng nản chí. Những gì người xưa làm nên cho thiên hạ được nhờ qua công trình to lớn về tinh thần, thì nay lẽ nào các con chẳng làm được như họ hoặc hơn họ sao?

Mẹ tưởng hiện nay các con có đủ phương tiện để hành Đạo độ đời, truyền bá tình thương của Mẹ cho đại chúng hơn ngày xưa, nhưng chỉ còn trở ngại bởi nhân tâm điên đảo, mà chính tâm của các con cũng điên đảo nữa mà thôi!

Vấn đề đặt ra không phải là đặt trên phương diện luận bàn qua năm này tháng nọ, nhưng vấn đề chánh

yếu là các con hãy bắt tay vào việc với tất cả chân tình, tất cả tâm huyết mà làm, mà hợp tác cùng nhau trong tiết nhịp qui nguyên đạo lý. Chừng đó các con sẽ thành tựu, sự thành tựu rất tự nhiên không mong cầu, không ao ước.

Hỡi các con yêu quý của Mẹ!

BÀI

*Bốn mươi Thu niên trường có lẽ,
Phận liễu bồ nặng nhẹ gánh gồng,
Gánh đời, đời cũng chưa xong,
Lại mang gánh Đạo, Đạo không trọn quyền.*

Con ôi!

*Vì tham vọng đảo điên thiên hạ,
Vì hình danh làm chóa mắt người,
Đêm trường hổ thẳm chơi vơi,
Con cầm đuốc tuệ tỏ ngời đường tu.*

*Những biển nạn phù du tới tấp,
Kết đoàn nhau đặng lập quả công,
Cho qua bao cuộc gió đông,
Tình thương là sức đại đồng vững an.*

*Thương cho kẻ gian nan lắm nỗi,
Thương cho đời đen tối bao phen,
Trao cho giữ một ngọn đèn,
Ngọn đèn bác ái khêu lên cõi trần.*

*Hãy tự mình tiến thân đạo đức,
Hãy nấu nung tâm thức quân bình,
Cứu đời cho hết nghiêng chình,
Bằng câu hòa thuận bằng tình Thiêng-Liêng.*

Hồi Nữ Phái mỗi giếng con năm,
 Đùng buông lơ phải đấm bể trần,
 Muôn vàn chỉ một tinh thần,
 Nơi Trời nơi Đạo Tân-Dân phước hồng.
 Mẹ nhìn thấy phù sanh nhi nữ,
 Dân tộc con máu mủ của con,
 Điều linh vất vả hầy còn,
 Nạn dân ách nước mỗi mòn bơ vơ.
 Muốn nương tựa, tựa nhờ ai đó,
 Muốn tiến thân, thân có ai màng,
 Nỗi đời còn lắm ly tan,
 Lại thêm nỗi Đạo nhiều đảng phân vân.
 Con cứ giữ tinh thần duy nhất,
 Không lệch chệnh ý thức ngược xuôi,
 Đạo Trời cho rõ ngọt bùi,
 Cõi lòng thanh tú đượm mùi vô ưu.

THI

Ưu tư con trẻ lắm ưu tư,
 Mẹ chạnh lòng thương tự bấy chừ,
 Dặn dò chớ quên lời thiết yếu,
 Khỏi oan uổng trái mấy Thu dư.

Này các con! Đáng lẽ giờ này bằng sự vui vẻ hài lòng của Mẹ bởi sự đồng đủ của các con, Mẹ phải ban cho mỗi con một đặc ân nào để gọi là đặc trưng tinh thần vì Đạo. Nhưng con ôi! Những tiểu tiết ấy không có nghĩa gì đâu. Mẹ muốn cho tâm hồn của mỗi con mở rộng thênh thang hơn, bao quát hơn, để đủ soi sáng những linh hồn còn đang tăm tối, đủ để tiến lên con đường đạt

Đạo. Nhưng dù đến đâu đi nữa, các con phải bước qua giai đoạn hiện giờ, giai đoạn cần phải gắn gũi hợp đoàn về cả bình diện tinh thần, thể thức với nhau giữa các con mới có thể đương đầu trong những cơn gió lốc phủ phàng sắp đến, và để tiếng nói vô tình của Mẹ ngân vang rung chuyển trong mọi lòng nhân thế, để họ tươi cười với nhau mà bắt tay nhau trong nguồn sống đạo đức mặc dù họ là thù địch lẫn nhau ngày trước. Hướng nhắm của các con là đó, Mẹ đặt trọn niềm tin tưởng nơi các con, vì ngoài các con ra, Mẹ không làm cách nào để truyền đạt nguồn sống vô biên ấy cho cõi trần đầy hỗn độn vô minh.

NGÂM

*Thương con gởi trọn tấm lòng,
Tấm lòng Từ Mẫu mấy dòng trên kia.
Giả từ con trẻ canh khuya,
Điểm quang Mẹ lại trở về Thiên-Cung.*

04. HỢP ĐOÀN HƯỚNG ĐẠO

*DIÊU-TRÌ BỬU ĐIỆN NAM THÀNH THÁNH THẮT, Tuất thời Rằm
tháng 6 Tân Hợi (5/8/1971)*

MỆ LINH HỒN CÁC CON NAM NỮ.

THI

*Lìa chốn Hư VÔ đến cõi trần,
Thấy con khổ CỤC kiếp vi nhân,
Đem lời TỪ ái ra khuyên nhủ,
Mượn tiếng TÔN ti để đỡ nâng.
Mở ngõ DIÊU Cung chờ mỗi mắt,
Soi dòng TRÌ thủy đợi chôn chân,
Giá xưa KIM ngọc còn treo đó,
Nhớ thuở MÃU nhi được hiệp quần.*

Các con ôi!

Các con đã thể hiện được tinh thần hòa hiệp thương yêu dưới bóng cờ Đại-Đạo. Mẹ vui lòng muốn các con theo đà tiến đó mà đi đến ngày hợp quần đồng nhứt Nữ Phái để lập thêm công quả bằng phương tiện đem Đạo giác ngộ đời, để xã hội loài người các con trở nên một xã hội đạo đức thuần lương Thánh thiện.

THI

*Nữ nam phân cách bởi hồng trần,
Điện mạo hình hài với xác thân,
Bổn tánh Chơn Như đâu có khác,
Con nào cũng có vị Nguyên Nhân.*

Các con Nữ Phái nghe lời Mẹ dạy:

Trải qua mấy mươi Thu dư, các con đã gần cửa Đạo, được nghe lời chỉ giáo đã nhiều. Nhờ đó, các con cũng đã được một số vốn về đạo đức đáng kể, khả dĩ để tự độ và độ tha. Mẹ mừng cho các con đó! Nhưng các con ôi! Ngày nay đất nước các con còn trong cảnh chiến tranh khói lửa, dân tộc các con còn trong cảnh tranh chấp giết giành, xâu xé lẫn nhau trong cảnh tương tàn tương sát. **Tuy rằng đó là kiếp nạn chúng sanh, mà dân tộc các con đã và đang cưu mang gánh lấy, nhưng các con ôi! Còn một phần lớn khác nữa, vì xa cách tình thương của Thượng-Đế, chúng nó chối bỏ đạo đức, chối bỏ sự sanh hóa trưởng dưỡng và tình thương bảo tồn của Thượng-Đế.**

Các con là những thành phần giác ngộ trước hết, các con đã biết nghe lời dạy của Chí-Tôn Thượng-Đế và của chư Phật, Tiên; **các con đã thể hiện được trong muôn một tình thương của Thượng-Đế, dầu rằng các con đã làm được ngần ấy nhưng chưa xây chuyển được cuộc đời từ đọa lạc trở nên hạnh phúc.** Đó là bởi vì các con chưa thi hành đúng mức hoặc đã thi hành nhưng chưa trọn vẹn giữa lời nói và việc làm; **thế nên chưa cảm hóa được nhưn sanh.** Dầu cần đạo đức các con còn nhẹ thiếu chưa làm nghiêng hẳn cán cân về bên Thánh thiện. **Các con đã thắp ngọn đèn chân lý soi vào thế giới âm u tội lỗi, nhưng rất tiếc vì những ngọn đèn ấy quá ít và quá nhỏ, thế nên chưa đủ ánh sáng soi rọi giữa đêm trường tối tăm đầy đặc.**

Cũng như vậy, tình thương đồng Đạo, đồng bào, đồng chủng các con đã có, nhưng tình thương ấy các con đã giới hạn nó trong những dấu chân trâu, thế nên

chưa hòa đồng lẫn nhau giữa những dấu chân này và dấu chân khác. Những hạt muối tình thương các con quá nhỏ, trong lúc ao hồ sông rạch nước loãng mênh mông, thế nên vị muối không còn nguyên chất của nó. Các con có hợp đoàn hướng thiện, có hợp quần để xiển dương đạo lý mới đem lại sự kiến hiệu của vấn đề.

Các con thử xem: Một con kiến nhỏ không ai còn lưu ý đến nó là gì, nhưng nhiều con kiến nhỏ biết hợp đoàn cùng tha hạt gạo, dẫu cho kho gạo lớn đến đâu, trong thời gian nào đó sẽ thấy thâm thủng hao mòn mất mát.

Một bàn chân con cóc vẫn dè chết giệp một con kiến nhỏ nhưng nhiều con kiến hợp thành ổ, đồng loạt bu cắn, dẫu con cạp, gấu, sư tử hoặc voi cũng không dám đương cự. Nhưng nếu mỗi con kiến hoặc nhóm nhỏ kiến phân tán đó đây có ngày sẽ bị tiêu diệt.

Mẹ đau lòng nhìn thấy kiếp khổ nạn nhơn sanh của dân tộc các con còn trong vòng đau khổ. Chúng nó đang trông chờ chiếc đũa Thần Đạo Đúc của các con để cải cựu hoán tân cõi đời đầy đau khổ này. Chúng nó đang chờ các con thả những cái phao trên mặt biển khổ để chúng vớ lấy trong lúc lặn hụp biển trần đầy xảo trá này. Chúng nó đang đợi các con ban cho những chất keo sơn gắn bó để hàn gắn lại những gì càng ngày càng rách nát gãy đổ cho cái nền luân lý của xã hội dân tộc bất hạnh này.

Các con là những người thừa hưởng cái di sản xấu hoặc tốt để lại, chớ không phải di sản ấy tự các con dựng gậy, nhưng không phải vì thế mà các con đành thụ động không có óc sáng tạo cầu tiến cải cựu hoán tân để thích hợp với hoàn cảnh, với trình độ nhân loại đang vươn mình lên.

Tưởng cũng nên nhắc lại cho các con nhớ chữ “ĐẠO”.

Đạo không hình không tướng, thế nên đừng ai lấy thúng mà úp cái Đạo, đừng ai lấy khuôn mà đổ cái Đạo. Phải hiểu Đạo là uyển chuyển thiên biến vạn hóa, tùy cơ mà phổ độ, tùy hoàn cảnh thực tại mà linh động uyển chuyển tác dụng cho hợp thời đúng lúc, tùy trình độ căn trí mà biện minh phân giải, thuyết lý độ đời. Điều nào hay thì giữ gìn mà phát triển, điều nào dở không thích hợp thì phải trả về cho quá khứ, điều nào thiếu thì sẽ thêm vô cho đủ, điều nào dư thì hãy cắt xén bớt cho tròn vẹn.

Thí dụ: Cũng một lời nói, nhưng với người nầy thì áp dụng được với người khác không áp dụng được. Cũng một lời nói nhưng ngày nay nói được mà ngày mai hoặc hôm qua không nói được. Nghĩa là **dầu lời nói, dầu việc làm phải đúng chỗ, đúng lúc mới kiến hiệu.**

Như việc hành Đạo của các con, trước kia các con còn mộc mạc đơn giản thô sơ về Đạo học, các Đấng Thiêng-Liêng phải dùng những hình thức hoặc giáo thuyết, giáo đồ để cho vừa với trình độ hiểu biết đó mà dìu dẫn các con. Đến ngày nay, hoặc một thời gian tương lai nào khác, không thể đem những phương pháp hoặc khuôn rập của 45 năm về trước ra áp dụng.

Nói như vậy, các con đừng hiểu lầm rằng: Đạo là bất di bất dịch, chân lý là tuyệt đối, tại sao phải nay dời mai đổi, hoặc vui đâu chúc đó. Không phải vậy đâu các con! Lẽ cố nhiên, chân lý là chân lý. **Chân lý là tuyệt đối. Nhưng khi đem áp dụng, phải đúng chỗ, đúng lúc thì cái chân lý ấy mới tuyệt đối, mới có giá trị.**

Các con suy luận điều đó rồi xét lại việc hành Đạo

của mình mà những người đi trước đã tạo những cái nếp sẵn. Đừng mù quáng chấp ngã rồi khư khư ôm chầm lấy những chi tiết sai lầm của người đi trước rồi không dám cải cụ hoán tân để hợp tình hợp cảnh trong việc hợp đoàn phổ độ nhưn sanh lập công bồi đức.

Các con ôi! Nhìn ra bên ngoài, các con sẽ thấy biết bao nhiêu gia đình tan nát vì chiến tranh, vì ly loạn, không có một mái nhà để đụt nắng che mưa. Trong lúc đó Thánh Thất, Thánh Đường mọc lên như nấm, rải rác đó đây trong nước các con. Các con đã thấy gì bên trong Thánh Thất, Thánh Đường đó? Ngoài chỗ thờ phượng tôn nghiêm, còn thừa bao nhiêu chỗ trống để bụi bám nhện giăng, rêu phong cỏ mọc, mỗi tháng có hai lần Sóc và Vọng, bốn đạo chung quanh tế tựu đến hành lễ Thiêng-Liêng, cúng hành hương, độ một bữa chay rồi ôm khăn gói ra về. Đi đến Thánh Thất đôi lần bảy lượt không thấy có gì mới lạ, lẩn lẩn chệnh mảng không tới nữa, dầu đến cũng chỉ có thế mà thôi. Có những con thấy không khí buồn tẻ, chẳng biết nói gì, tự nảy sanh bàn phiếm theo báo chí, nào quốc sự, chánh trị miệng của thiên hạ, binh người này bỏ người kia, v.v... không có sinh hoạt đạo đức, mà **đáng lẽ nơi đây phải được thuyết giảng đạo lý thường xuyên tối thiểu hai lần mỗi tháng để bốn đạo biết thế nào gọi là tu, cúng chùa, tụng kinh, ăn chay, niệm Phật để làm gì và làm thế nào để đắc Đạo. Đó là những điều cần thiết phải được sinh hoạt đều đều trong Thánh Thất, Thánh Đường. Nhưn sanh đạo hữu có hợp tác hành Đạo được là nhờ có người chỉ dạy cho biết Đạo là gì. Khi đã có tổ chức hành Đạo thì mọi việc hành Đạo ràng buộc những người trong nội bộ Thánh Thất đó. Có sự ràng buộc hỗ tương lẫn**

nhau thì không khí sôi động nhộn nhịp về hành thiện đạo đức mới có cơ nổi bật lên để lôi kéo sự hiếu kỳ và hấp dẫn người đời vào Đạo. Như vậy mới gọi là hành Đạo độ đời.

Nếu Chùa, Thất rộng rãi bỏ trống không, đã phí của nơn sanh bốn đạo, không độ dẫn người đời, đó là chưa kể đến những điều tệ hại có thể xảy ra nếu Thánh Thất nào có nguồn lợi tài sản, v.v. . .

Các con Nữ phái yêu quý của Mẹ! Các con đừng tưởng việc hành Đạo là của Nam Phái như đã quan niệm sai lầm từ trước đến nay. Các con Nữ Phái là những Bộ Phận hỗ trợ đắc lực trên phương diện hành Đạo cho Nam Phái. Việc hỗ tương giữa Nữ Phái từ Thánh Thất, Tịnh Thất, Am Tự, Chùa chiền rất cần thiết. Các con hãy thể hiện thế nào cho xứng đáng là một Nguyên Nhân tá trần thế Thiên hành hóa.

Tuy rằng kiếp nạn là kiếp nạn chung, các con nào chịu nhọc, gia công hành Đạo sẽ đỡ khỏi phải vương lấy sự cực nhọc về nghiệp quả bản thân giữa cõi đời đầy đau khổ này.

Các con ôi!

BÀI

*Cuộc biến chuyển vẫn còn biến chuyển,
Tuồng tan thương diễn tiến không ngừng,
Xưa nay Nữ liệt tài nhân,
Vì danh với lợi mà thân buộc ràng.
Đã trót sanh trần gian cõi tạm,
Mang hình hài trong đám nữ nhi,
Đời con phải có những gì,
Hiển dưng đức Mẹ mỗi khi trở về.*

Cho khỏi thẹn lời thể năm ấy,
 Vào cõi đời mang lấy vào thân,
 Đến khi con xuống hồng trần,
 Mệnh mang nhục thể bội phần khó khăn.

Cực hơn đám nam nhân mọi mặt,
 Việc tề gian sắp đặt ngoài trong,
 Con thơ một đám rờng rờng,
 Cảnh nhà đủ thiếu từ trong đến ngoài.

Con ngày tháng trở xây mọi mặt,
 Đứa nghèo nần đầu tắt mặt đen,
 Nông phu tay đất chân phèn,
 Quanh năm suốt tháng đua chen với đời.

Có ai để khuyên lời đạo đức,
 Rằng tôi còn nghèo cực long đong,
 Chừng nào gia đạo vẹn xong,
 Các con nên vợ nên chồng sẽ hay.

Đến chừng ấy bắt tay hành đạo,
 Để mà lo thiện báo kỳ thân,
 Giờ đây lại vướng nợ trần,
 Tiền vay bạc hỏi khó khăn đến chùa.

Đứa khá giả có thừa vật chất,
 Nghe lời khuyên đạo đức thì rằng:
 Bị nhiều hãng xướng tứ giảng,
 Nào thầy, nào thợ kẻ ăn người làm...

Nếu vào Đạo không kham sợ tội,
 Giữa lúc này xin lỗi quý ông,
 Vì chúng gia đạo chưa xong,
 Con chưa thi cử và chồng làm quan.

Biết bao việc đa đoan bận rộn,
Khấp trong ngoài lớn vốn lớn thuyền,
Nếu đi lo việc chùa chiền,
Việc nhà bê trễ xóm giếng chề bai.

Nào tại bị, bị nầy, bị nọ...,
Tại vì đây, vì đó lãng xăng,
Bao nhiêu sự nghiệp tứ giảng,
Bao nhiêu danh vọng chưa an phận người.

Lúc nghèo đói cũng thời tại bị,
Đến sang giàu tại, bị nhiều hơn,
Thôi đành nhắm mắt đưa chơn,
Để xem thế sự xây vắn về đâu.

Hoặc chờ lúc bạc đầu tuổi hạc,
Sẽ đi tu sẵn bạc, sẵn tiền,
Hiển dưng cúng Phật cầu Tiên,
Để cho Thất Tổ Cửu Huyền siêu thăng.

Hoặc cho con làm quan thượng hạ,
Hoặc cho chồng cao cả vị ngôi,
Cầm quyền răn chúng trị đời,
Cầu xin chư Phật Đất Trời chứng minh.

Mượn tụng nhiều tạng kinh sám hối,
Để cho tiêu tội lỗi tiền khiên,
Một bên lo lót Phật Tiên,
Một đằng lo tạo của tiền bất nhơn.

Còn chính tại bản thân vào Đạo,
Chưa học hành cải tạo tâm tư,
Chưa theo đạo đức nhân từ,
Vào chùa biếng lạy, gặt gù nhiều hơn.

Lạy Trời Phật ban ơn cho sống,
Ngoài trăm năm là mộng con người,
Đâu dè một hai ba mươi,
Rủi may một kiếp con người là đây.

Trời Phật ở trên mây cao vợi,
Hoặc Tây Phương giùm gọi chứng tri,
Tu nhứt kiếp ngộ nhứt thì,
Hiển dưng nhiều lẽ qui y đủ rồi.

Thương hại thay cho đời mê tín,
Tuởng Phật ưa dua nịnh như đời,
Không lo tu tánh kịp thời,
Nội tâm cải tạo thành người chí nhân.

Hỡi các trẻ gia thân tìm Đạo!
Đừng mộng mơ khờ khạo thế ni,
Đạo là thâm diệu vô vi,
Nhứt động, nhứt tịnh Đạo tùy hiện thân.

THI


Đêm khuya dạy trẻ đã vừa xong,
Lời lẽ khuyên răn với tấm lòng,
Thương bấy con thơ còn dại dột,
Bên đời, bên Đạo cũng chưa xong.

Ban ơn con trẻ trần hồng,
Thế gian hành đạo, Diêu Cung Mẹ về.

THĂNG

05. LẬP CÔNG BỒI ĐỨC

Vạn Quốc Tự, Tuất thời mùng 8 tháng 3 Nhâm Tý (21/4/1971)

 IÊU-TRÌ KIM-MẪU MẸ MỪNG CÁC CON. MẸ MIỄN LỄ, CÁC CON ĐỒNG AN TỌA.

Mẹ đến trần gian giờ này để dạy các con trên bước đường tu thân học Đạo, lập đức bồi công.

Vì Mẹ biết các con lòng vẫn còn lo nghĩ đến giờ khắc giữa lúc loạn ly, nên Mẹ cũng thương xót cho các con. Vạy các con đồng tịnh tâm nghe Mẹ dạy:

Hỡi các con! Hiện tình thế sự ngày nay, tuy đối cảnh hải hùng khốc liệt, nhưng Đức Chí-Tôn và Các Đấng Thiêng-Liêng đã dạy các con từ lâu lắm rồi, nếu các con đã chuẩn bị đúng theo lời dặn dò của Đức Chí-Tôn và Chư Phật, Tiên, Thánh, Thần thì ngày nay các con sẽ vững vàng trong bốn phạm hạnh Đạo độ đời.

Các con ôi! Các con có lưu ý đến những gì mà chư Phật, Tiên đã dạy không? Đến ngày nay và những ngày kế tiếp cho đến cuối Hội Long Hoa sẽ còn bao nhiêu đoạn đường mà các con phải trải qua. Như vậy, với sứ mạng to tát của Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ, các con phải làm sao cho xứng đáng với bốn phạm của mỗi con.

Tình Vô-Cực vô cùng vô tận, hàm chứa bao la đối với vạn linh, vạn vật. Các con là con cái của Mẹ, các con cần phải nghiền ngẫm những lời Mẹ dạy để tu tập cho nên một sứ mạng tin đồ môn đệ Đức Cao Đài trong kỳ tận độ.

Muốn được như vậy, **việc trước nhất các con phải**

luôn luôn giữ một lòng bác ái trước mọi người. Lòng bác ái của các con thể hiện qua tác phong hành động, ngôn ngữ của các con. Các con đã bước chân vào nấc thang Thượng Thừa, tức là ái vật. Ái vật là nấc thang đầu tiên, mà ái hơn là nấc thang cao nhất trong cửu phẩm. Vì ái vật, ái hơn được rồi, tức thị vong ngã, tất nhiên sẽ phát hiện cái chơn thân tức là Đại Ngã. Các con sẽ chứng quả trong chỗ giai không đó.

Khi các con thật lòng bác ái, các con không còn thấy người sang kẻ hèn, người đại, kẻ khôn, người uy quyền, kẻ yếu đuối, người thân, kẻ sơ.

Đã không chia cách như vậy, lòng các con là một cội Bồ-Đề, một cội Niết-Bàn, một Cung Diêu-Tri và chính con sẽ ở trong Thượng-Đế.

Con ơi! Vì chỗ quý, tiện, đại, khôn, danh, quyền, lợi, lộc, mà ngày nay cũng như triệu triệu năm đã qua và sẽ đến, diễn ra biết bao nhiêu bi đát thương tâm, làm cho chư Phật, Tiên cũng phải động lòng lâm trần giáng thế, độ rỗi bằng mọi cách. Nếu các con tự biết Nguyên Căn Bản Tánh của mình và tự trau giồi, tự giác ngộ thì trường sát kiếp, các con sẽ là một cứu tinh. Còn nếu các con không giác ngộ, không vững niềm tin trong đạo đức, các con khó tránh trường sát kiếp ở nay mai.

Sự bảo đảm cho các con tức là đạo tâm của các con đó.

Việc kế tiếp là trong tinh thần cứu cánh, mỗi cơ hội là mỗi lần các con tạo nên công đức, bồi nên âm chất và lo cho linh tánh ở mai sau. Nên từ đây các con có sứ mạng trọng đại, hãy kêu gọi tất cả con cái của Mẹ đồng chung hợp tinh thần đạo đức để cùng nhau kết chặt tình

tương trợ, tương thân, đối nội cũng như đối ngoại. Tất cả vạn linh sanh chúng đều là con cái của Mẹ, không riêng gì một số ở Việt nam. Các con đã được sự cứu cánh, cận kề bên các con, ví như thuyền Bác Nhã cập bến sông mê trong cơn đại loạn, nếu con nào không sang thuyền, phải chịu tai ách, đó là tự ở các con.

Thời gian qua các con chưa làm đủ bốn phận đối với chương trình của các con, để lần hồi tuổi tác càng tăng trưởng, nổi đời nổi Đạo buộc ràng, cây to càng ngày càng cỗi, người càng lúc càng già. Bởi chưa đạt được cái Đạo-Lý thâm uyên nên chịu nghiệp sanh, bệnh, khổ.

Trong những công việc không phải nặng nề nhưng các con không làm được, đó là nặng ở phần ưu tư thế sự, lo lắng nhiều bề, nên không đủ tinh thần để sinh hoạt trong trường trình hành sự. Đứa trọng trách cũng không quan tâm đến trọng trách, đứa có tài thiếu tận tâm mở mang cho trường trình được khuếch sung mỹ-mãn, nên mỗi khi gặp một cơ hội công quả nào, các con phải khổ công chạy tới, chạy lui, lo sau, liệu trước, mệt nhọc trong sự miễn cưỡng đã làm cho các con càng thêm mệt nhọc. Mẹ khuyên các con nên bình tĩnh để tự mình sắp xếp cho mình một đường lối hành sự, một thời khóa biểu hành sự đúng lúc và một cơ cấu trong đầu óc, trong tinh thần. Các con phải nghĩ ngay đến cái nào mà các con đã kiệt sức, trái sắp chín mùi phải rời cành về gốc, những hạt nhân của các con phải un đúc, phải để hết tâm lực vào đó để tạo hạt nhân đạo đức ở ngày mai. Có như vậy, các con mới thấy bình thản tâm trung, mới phân biệt được đường ngay lẽ chánh mà điều hành mọi việc trong khi cứu cánh vạn linh.

Mẹ mừng là mừng cho các con có một tâm chí kiên

trì, chịu cực nhọc gian lao không hề nản, nhưng **Mẹ khuyên là khuyên các con nên bớt những sự cực khổ gian lao để tinh thần sáng suốt.** Con đã bước lên nấc thang Thượng Thừa, tức là con phải để chân trên nấc thang ấy và đừng bao giờ bỏ chân lại nấc thang sau. Nếu con diên trì làm sao vượt lên cho kịp, và con hãy chừa chỗ trống để dang tay hướng dẫn các em của các con bước lên. Công việc ngày mai của các con lo liệu không ít. **Mẹ đến ban hồng ân cho các con và cũng lưu ý các con tạo cơ hội cho mấy đứa Thanh Thiếu Niên bước lên ngưỡng cửa Cao Đài để nhận sự ban ơn của Đức Chí-Tôn trước sứ mạng cao cả ngày mai của chúng nó.**

THI

*Hỡi các con ôi! Rán chí bền,
Trước dầu sau dắt sớm cho nên,
Nên công quả trọng an nhưn loại,
Nhờ ở trong muôn một đáp đền.*

Những cơ đồ sự nghiệp nơi thế gian là giả tạm. Đã tạm thì có chi là thực; nếu không thực thì hà tất phải đoái hoài đến. Dầu xây Đông trở Tây, Chi nầy Phái nọ, rốt cuộc tạm cũng hoàn cỗi tạm, mà **cái đặc quả của các con là hành động, là tu tập mà thôi,** những trật tự sắp xếp chu đáo để dễ dàng hành Đạo trong một Tổ Chức, các con nên tôn trọng mới được điều hòa để tiến hành. Mẹ mừng các con nam nữ được vững tinh thần để lần bước lên đường giải thoát. **Con ôi! Đừng bao giờ con nhọc tâm suy nghĩ đường nầy cao nẻo kia thấp. Sự thấp cao chỉ ở trong lòng con cũng như biển sâu non cao ở trong vũ trụ.** Chỉ sợ con, cao không trèo tới, mà thấp đi cũng chẳng cùng, đó là đọa lạc. **Con người sở dĩ**

chịu luân hồi nghiệp quả do cái hướng vọng, cái chấp ngã, con biết con đường đó sai, là Bàng Môn Tả Đạo thì nên tránh đi.

Mỗi một bước đường của các con là có Mẹ nâng đỡ. Mẹ khuyên các con đừng ngỡ ngàng sợ sệt, hãy cố gắng trì tâm kiên nhẫn mà tu hành.

THI

*Ôn lành Mẹ rưới khắp con thơ,
Mỗi đứa thanh tâm để hưởng nhờ,
Mang trọn tình thương ra cứu thế,
Điều Cung Từ Mẫu sẽ trông chờ.*

BÀI

*Hãy hun đúc tinh thần Nữ Phái,
Trước cuộc đời quằn quại đau thương,
Bấy lâu tu học Đạo trường,
Từ bi bác ái mở đường cứu nguy.
Có Đức Mẹ Điều-Trì hộ độ,
Cùng Phật, Tiên ban bố ân lành,
Cơ Quan tận độ chúng sanh,
Chung Hòa hợp sức thực hành tình thương,
Vậy mới gọi mở đường đại chúng,
Vậy mới rằng công dụng Đạo mẫu,
Con ôi! Núi hóa ruộng dâu,
Vì chúng nhân loại đáo đầu trả vay.
Trước sứ mạng Cao Đài cứu thế,
Trong tinh thần huynh đệ đại đồng,
Nam trang hợp sức quần hồng,
Thực thi bác ái với lòng vị tha.*

NGÂM

*Thương con ban bố điển lành,
Cho con sáng suốt thực hành đạo tâm.
Cứu người khỏi cảnh luân trầm,
Giả con ở lại, Cung thâm Mẹ về.*

Mẹ ban ơn toàn thể các con. Nhớ lời Mẹ dạy!

THĂNG

06. ĐỜI ĐẠO SONG TU

THÁNH THẤT BÌNH HÒA, Tuất thời Rằm tháng 8 Nhâm Tý
(22/9/1972)

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU VÔ-CỰC TỪ-TÔN. MẸ LINH
HỒN CÁC CON NAM NỮ.

THI

*Thương con cực nhọc bấy nhiêu ngày,
Góc biển ven Trời hội đến đây,
Dự lễ Trung-Thu châu Đức-Mẹ,
Thế nên Mẹ trở lại đàn nay.*

THI

*Lắm kiếp nhiều đời đã xuống lên,
Mang nhiều quốc-tịch, tuổi và tên,
Loanh-quanh trong bánh xe luân-chuyển,
Vì bởi quên căn với móng nền.*

THI

*Móng nền đạo-lý dạy con hiền,
Tôn-giáo khai-minh Phật, Thánh, Tiên,
Cạn mực, bút mòn thiên vạn điển,
Nhưng con học hỏi có bao siêng.*

THI

*Vì thế nên gây lắm nghiệp trần,
Mấy đời mấy kiếp dấn vào thân,
Trả vay, vay trả hoài chưa rảnh,
Sanh tử, tử sanh với nợ trần.*

THI

Tu một rồi con tạo nghiệp hai,
Thế nên phá sản chốn Thiên-Đài,
Khi lâm trần-thế toàn căn thiện,
Vì vậy chuyển-luân mãi thế hoài.

THI

Tam-Kỳ nay đã giống hồi chuông,
Cho kẻ nguyên-căn tỉnh mộng hồn,
Cho kíp quay về đưng lạc-lỡng,
Để cho lòng Mẹ ngóng trông buồn.

THI

Thường buồn con trẻ đã say mê,
Lặn hụp trần lao chưa chịu về,
Tứ khổ bốn đường giam trẻ mãi,
Làm cho quên mất những lời thề.

THI

Thề rằng xuống thế luyện linh-đơn,
Hành Đạo giúp đời tế trợ nhơn,
Công-quả, công-trình tu-luyện kỹ,
Vẹn tròn phận-sự phục lai hườn.

THI

Thế mà con trẻ nhớ chi đâu!
Tạo nghiệp oan gia mãi dãi dẫu,
Nhỏ lớn rồi già đau lại chết,
Xuống lên lên xuống cảnh đau sâu.

THI

Ngày nay con trẻ chớ say mê!
Thức tỉnh lo tu sớm trở về!
Tém vén việc đời cho gọn gọn,
Song tu Đời Đạo mới an bề.

THI

Đừng rằng: “**Tại, bị**” lắm nghe con!
Việc méo, khéo tu cũng được tròn,
Tên tuổi các con đừng để mất,
Điều-Cung Mẹ sẵn bút và son.

THI

Để ghi tên tuổi trẻ tu hiền,
Hành Đạo, giúp đời cần-mẩn siêng,
Sớm, tối, Đạo, Đời toan liệu gánh,
Sao cho khỏi hổ mặt trò Tiên.

THI-BÀI

Thu Nhâm-Tý mấy dòng Mẹ kể,
Cho các con trần-thế ghi lòng,
Tu là lóng đục tâm trong,
Phân thanh, khử trước từ lòng đến thân.

Con hỡi con! Phong-trần nặng nợ,
Con hỡi con! Chớ ở lâu dài!

Dẫu rằng có luyện trần-ai,
Đừng gây nghiệp xấu đông dài nghe con!

Hãy làm phước tu bòn công-đức!
Hãy làm nhân góp sức chung công!

Việc chi mình chẳng hài lòng,
Đừng làm kẻ khác trong vòng thế-gian.

Lựa việc tốt ngay đàng thẳng lối,
Chọn việc lành thúc hối nhau làm,
Việc đời con đã quá ham,
Còn đâu giờ giấc con làm công-phu?
Con hối con! Lo tu kíp kíp!
Con hối con! Cho kịp quay về!
Về nơi Bến Giác trọn bề,
Để xa bến Muội, sông Mê cuộc đời.

THI

Mẹ từ Diêu-Điện đến trần-gian,
Chẳng có Bồ-Đào để xách mang,
Hầu đặng đãi con cho phỉ dạ,
Nên dùng bạch-thủy điển ân ban.

THI

Ban ơn con trẻ khắp trung đàn,
Đồng ẩm hồng ân Đức Mẹ ban,
Để trợ thân tâm cho mãi tuệ,
Vượt bao thử-thách của trần-gian.

NGÂM

Ban ân con trẻ trung đàn,
Chí tâm hành Đạo! Thiêng-Đàng Mẹ lui.

07. CÙNG CHUNG LỐI TIẾN

THÁNH THẮT BÌNH HOA, Ngọ thời 24 tháng 8 Nhâm Tý (1/10/1972)

MẸ LINH HỒN CÁC CON.
Mẹ mừng các con nam nữ.

THI

*VÔ thường tạm bợ có chi đâu!
CỤC Lạc là nơi đoạ nã sâu,
TỪ ái gieo mầm thiêng Bốn Biển,
TÔN ti rải giống thuận Năm Châu.
DIÊU Cung Mẹ đợi con hòa hiệp,
TRÌ Điện chờ trao phép nhiệm mầu,
KIM khuyết Hồng-Ấn dành sẵn đó,
MẪU nghi trông trẻ đã từ lâu.*

Các con! Mẹ hài lòng được thấy các con hiện diện đông đủ nơi đây. Các con ơi! Các con mỗi đứa tới giờ cúng đều niệm một danh Thầy, danh Mẹ; đồng một chí hướng là tu thân hành Đạo, lập công, bồi đức, một kiếp làm người cho được vẹn tròn công viên quả mãn hầu ngày kia trở về cùng Thầy, cùng Mẹ; đồng mục đích hoằng dương Đạo pháp phổ độ nhơn sanh để xây dựng đời Thượng Nguơn Thánh Đức trong Đất Thuấn Trời Nghiêu an lạc thái hòa; đồng một quan niệm xây dựng thể hệ con em mầm non tiếp nối sự nghiệp Đạo Đức theo luật trẻ tàn măng mọc, đồng nhìn nhận chủ thuyết Tam Giáo Đồng Nguyên, Vạn Giáo nhất lý; đồng ý thức giữ gìn giới luật, Tứ Đại Điều Qui và Ngũ Giới Cấm, cũng

như thực hành Bát Chánh Đạo; đồng thờ phượng một kiểu mẫu Thiên Bàn; đồng đọc những bài kinh nhật tụng; đồng mặc một sắc Đạo phục bạch y.

Các con đồng một ý thức cải tà qui chánh hướng thiện tu thân, để đoạn trừ nghiệp cũ và không tạo nghiệp mới để sớm giải thoát trần duyên. Đó là những ưu điểm của các con cái Đấng Chí-Tôn dưới mái Thánh Đường Tam-Kỳ Phổ-Độ. Đó là những ưu điểm của các hàng Nguyên căn tá trần trong buổi Hạ Ngươn đem Đạo xây đời thuần lương Thánh thiện. Chỉ có các hàng Nguyên căn mới tránh những chạm bẫy quyến rũ của đời trong miếng đỉnh chung phú quý bã lợi mỗi danh. Trong khi đó cũng các con cái của Đấng Chí-Tôn ngoài đời, các con nhìn ra xem rồi các con sẽ thấy những gì?

Nào là nhà bác học xuất chúng đem tài năng Thiên phú của mình để phụng sự cho đời đã bị lợi dụng, đem những sở học phát minh đó phục vụ cho lòng ích kỷ, bởi trí khôn vượt bậc của nhân loại, đã đưa các con ấy đến chỗ mưu mô xảo trá, gây nên cảnh mạnh được yếu thua, khôn còn dại mất, đưa con người đến chỗ xa mất lương tri, gây ra bao nhiêu điều tội lỗi.

Các con đã may duyên sanh ra gặp thời Tam-Kỳ Phổ-Độ Đại-Đạo hoàng-khai, đã biết tìm đường quay trở về nẻo chánh, đã mang trong mình một sứ-mạng thế Thiên hành hóa, giáo dân vi thiện. Đó là một ưu điểm khác, Mẹ mừng cho các con.

Các con ôi! Đời các con sống được bao lâu nữa, nếu cho là được trăm năm, nhưng đem so-sánh với sự sống của Vũ-Trụ vạn-vật thì trăm năm ấy có nghĩa gì? Cũng tại cõi đời này, hoặc chính tại nơi đây từ xưa đã mấy lớp người đến đây, rồi đã đi qua, đi qua, đi qua mãi trong

dĩ-vãng...

Ngày nay đến các con. Rồi đây các con sẽ đi qua nữa. Kế đó sẽ có hàng lớp người khác tiếp nối, tiếp nối, rồi lại cũng đi qua, đi qua...

Các con có biết đã nhiều kiếp rồi các con đã mang những tên họ gì chẳng? Đến tên hiện kiếp là vậy, và rồi các con sẽ mang những tên họ nào khác nữa trong vị-lai kiếp, nếu các con một kiếp này không thành chánh giác. Các con có biết những gì tạm bợ trong cõi vô thường này chẳng?

Đã là tạm bợ thì không có cái chi gọi rằng vĩnh-cửu, rất đổi mạng sống của các con mà các con cũng chưa làm chủ nó được, nếu làm chủ được sao các con không giữ nó trường sanh bất tử để thỏa lòng tham sanh úy tử của các con.

Đời các con toàn là bị ngoại cảnh chi-phối, cuốn-cuộn các lượt sóng tiếp nối lay-động các con mãi mãi. Chỉ một ngày thôi, từ sáng đến tối, các con đã trải qua biết bao lần mừng vui, thương, ghét, bực-bội, giận-hờn và sợ-hải. Chính những trạng-thái đó nào phải tự các con đâu? Nếu không phải tự các con, đó là các con chưa làm chủ-nhơn-ông của chính mình vậy. Vì thế mà **các Đấng Thiêng-Liêng thường khuyên các con phải tu thân trở lại với nội-tại, mà đừng quá chú-trọng chạy theo cái ngoại-tại để chúng lôi kéo chuyển xoay.**

Biết rằng đời tu thân hành Đạo của các con phải có hai phần, một là hướng ngoại, hai là hướng nội. Hướng ngoại để liên ái đoàn-kết, trao-đổi kinh-nghiệm học-hỏi làm phương-tiện để cầu-tiến. Còn hướng nội để các con lắng nghe tiếng nói của lương-tri, lời dạy-

dò của bản linh chơn tánh, cái chơn-lý của tâm-linh.

Hướng nội để các con rời bến mê đến bờ giác mới mong trở về cùng Thầy, cùng Mẹ, hay nói một cách khác trở về cùng Khố Đại-Linh-Quang.

Các con ngoan lắm! Biết chọn đường đi lối tiến, nhưng các lối tiến ấy phải là lối tiến cùng chung chớ không phải là lối tiến rẽ bước chia đàng. Có cùng chung để anh ngã em nâng, chị dìu em bước. Con hằng nguyện Đại-Đạo hoằng-khai, Phổ-Độ chúng-sanh cho Thiên-Hạ thái-bình, nhưng muốn được thái-bình, phải trong đường-lối qui nhứt đoàn-kết thương yêu.

THI

*Nhớ lại khi xưa mái Thánh-Đường,
Chung hòa huynh đệ một tình thương,
Thô sơ vật liệu về xây cất,
Đoàn kết tương thân vững cột rường.*

*Đến khi tạo nên lớn thức hình,
Chung công góp sức đệ cùng huynh,
Chung tay công quả nhiều và ít,
Bảo quản hy sinh bởi tấm tình.*

*Các trẻ dựng nên vững móng nền,
Do lòng hiếu Đạo có tăng lên,
Hiển dăng Từ-Mẫu ngôi xinh-xắn,
Lòng dốc điểm tô cho vững bền.*

*Con hồi! Con yêu có biết không?
Mẫu Nghi mấy lúc đã se lòng,
Đứa ham hành đạo không Chùa Thất,
Kẻ thích an nhàn tịnh trống không.*

THI

*Mẹ đâu thích ngự chốn Chùa không,
Chẳng có ích chi cho đại đồng,
Trong lúc sanh linh còn khổ nạn,
Tình con hòa hiệp cũng chưa xong.*

Các con đừng chấp về hình-thức cũng như đừng chấp về danh-tù. Nếu còn chấp là tự ràng-buộc lấy con không ngày giải-thoát đó các con!

Các con có thấy không?

THI

*Mặc dầu chi phái đó và đây,
Nhưng cũng chung qui một Đạo Thầy,
Khi có nhu cầu cho đạo sự,
Lập đoàn nhóm họp đâu riêng tây.*

NGÂM

*Đôi lời Mẹ dạy con thơ,
Ghi tâm học lấy đừng lơ lãng lòng.
Con đang ở chốn trần hồng,
Còn bao khổ lụy trong vòng đời con.
Điều lành Mẹ đã ban ơn,
Hộ trì các trẻ tâm thân vẹn toàn.
Ban ơn con thảo, con ngoan,
Thế gian hành đạo, Thiên-đàng Mẹ lui.*

08. THẾ ĐẠO TÌNH ĐỜI

CƠ-QUAN PHỔ-THÔNG GIÁO-LÝ, Tuất thời 26 tháng Chạp Nhâm Tý (29/1/1973)

D IÊU-TRÌ KIM-MẪU VÔ-CỰC ĐẠI TỪ-TÔN, MẸ LINH-HỒN CÁC CON. MẸ MỪNG CÁC CON.

*Giáng đàn giữa lúc cuối Đông,
Thăm con lớn nhỏ hồng-trần thế nao?*

*Đã mấy phen rạt-rào ấm lạnh,
Trải bao lần trong cảnh bể dâu,
Con vui hay đã héo sầu?*

Con an phận Đạo hay cầu vinh-quang?

*Đông sắp mãn Xuân sang đây trẻ,
Con thiết-tha nên Mẹ giáng đàn,
Ban cho con một mùa Xuân,
Mùa Xuân đạo-đức tinh-thần tốt tươi.*

Mẹ miễn lễ. Các con đồng an tọa.

Hỡi các con! Mẹ đến trần-gian giờ này với các con khi trần-gian còn mờ-mịt bụi hồng. Mẹ đến để khuyên-nhủ vớ-về các con trước cảnh phân-hóa rẽ chia của tình đời thế Đạo.

Trong khi đó thì nước-non dân-tộc của các con đã được hồng ân Đức Thượng-Đế ban-bố. Chính mình Thượng-Đế lâm trần khai Đạo mở cơ cứu-cánh tận-độ quần-sinh giữa thời Hạ-Nguơn ly-loạn. Rồi trên bốn mươi năm dằng-dặc trôi qua, Mẹ nghĩ các con cũng đã giác-ngộ tình tâm ghi nhớ lời giáo-huấn của Đức Chí-Tôn

và chư Phật, Tiên đế vững niềm tin làm tròn Thiên-chức nhơn-vị của sứ-mạng Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ.

Trải qua mấy mươi mùa Xuân vui ít buồn nhiều, thế-giới nhơn-loại đã vội-vàng chen đua trên từng nhịp cầu cộng nghiệp.

Ôi đó là luật đào-thải đang diễn-hành trong cơn mạt-pháp Kỳ-Tam.

Hiện-tình thế-sự ngày nay các con đã nhận-định mọi việc xảy ra đều do biến-cố ở lòng người. Lòng người còn phân-hóa thì xã-hội non-nước các con thử hỏi sao an-định được hỡi các con?

Nếu các con là hàng đạo-tâm sứ-đồ môn-đệ của Đức Thượng-Đế Chí-Tôn, là bực lãnh-đạo thay Trời hành hóa, không thực-thi nhiệm-vụ của chính mình trong lúc này thì còn ngày giờ đâu để các con hoàn-thành sứ-mạng?

Các con ơi! Các con hãy thực-sự thương yêu bảo-vệ lẫn nhau, hãy dìu-dắt nâng- đỡ lẫn nhau, dù kẻ chân mây, người góc biển mà tinh thần hòa-hợp bất diệt của các con sẽ là bức tường thành vạn-năng vững-chắc cho anh-linh ẩn núp trong cơn nắng lửa mưa dầu.

Nếu các con vì lý-do tiểu-tiết gì đó, Mẹ e sứ-mạng Đại-Đạo cứu-cánh không hoàn-thành, các con khó tránh luật Thiên-Điều.

Trước khi Xuân về, Mẹ gọi cho các con vài lời giản-dị, các con ghi nhớ!

THI

*Con hãy thương yêu kẻ ghét mình!
Thương đời mạt-kiếp khó tồn sinh,
Thương thân cá chậu vòng oan-nghiệt,
Thương phận chim lồng chốn nhục-vinh.*

*Thương kẻ tội tình chưa thức-tỉnh,
Thương người mê-muội mãi u-minh,
Có thương con mới dày công-quả,
Công-quả là đường đến Ngọc-Kinh.*

Hỡi các con! Là bậc tu-hành chơn-chánh, các con hãy bình-tĩnh hơn lúc nào hết, để nhận-định giả chơn, lợi hại, hầu làm tròn sứ-mạng trong Tam-Kỳ Phổ-Độ nghe các con! Đừng đại-dột tranh-chấp lèo-lái khi con thuyền đang vượt trùng dương.

THI BÀI

*Dù thế-sự khóc cười thay-đổi,
Dù nhưn tình giả-dối đấu-tranh,
Con nên giữ vững tinh-thần,
Giác mê khái ngộ khoát màn vô minh.*

*Đời có kẻ buôn tình bán nghĩa,
Đời có người mai mả thị-phi,
Con nên nhẫn-nại thủ-trì,
Gieo mầm bác-ái đúng kỳ sanh sôi,*

*Vì thế Đạo suy-đôi băng-hoại,
Bởi nhưn-tình mặt, trái khôn lường,
Con nên giữ vững lập trường,
Hóa nhưn hoằng kỹ xiển dương Đạo mẫu.*

Con vui-vẻ đón mừng Xuân mới và nhớ lời Mẹ dạy nghe con! Mẹ ban ân toàn-thể các con nam nữ lớn bé yêu quý của Mẹ. Mẹ hồi cung.

Lòng Từ Mẫu...

QUYỂN IV